

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/61/2017
Identifikačné číslo spisu: 6713010497
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6713010497.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klímenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného R. P. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a iné, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 12. decembra 2018 v Bratislave dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. januára 2017, sp. zn. 2To/38/2016 a podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 388 ods. 1 Tr. por., takto

rozhodol:

I. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. januára 2017, sp. zn. 2To/38/2016, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 41 ods. 3 Tr. zák., § 44 Tr. zák., § 172 ods. 1 Tr. por., § 321 ods. 2 Tr. por. v prospech obvineného R. P..

II. Z r u š u j e sa napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. januára 2017, sp. zn. 2To/38/2016, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Krajskému súdu v Banskej Bystrici sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen rozsudkom z 27. januára 2016, sp. zn. 3 T 95/2013 podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen zo 17. apríla 2015, sp. zn. 2 T 21/2015, a to vo výroku o vine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a týkajú sa obvineného R. P., a obvinený R. P. bol uznaný za vinného, že

1/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode s odsúdeným D. P., nar. X. E. XXXX, v čase okolo 22.40 hod. dňa 24. januára 2013 vo Zvolene zo zadnej časti oploteného areálu Z. U., ul. S., sa pokúsili vykonať krádež vlámaním z kontajnera na vykladacej rampe ohraničenej kovovými mrežami, odkiaľ chceli odcudziť tam uskladnený tovar po záruke a to tak, že podliezli plot do areálu Z. U., kde na vykladacej rampe začali pílkou na železo píliť kovovú mrežu, kde však boli vyrušení hliadkou Mestskej polície Zvolen, čím týmto svojim konaním by v prípade dokonania skutku spoločnosti I. S. Slovakia, k.s. Bratislava, Ivanská cesta XX, IČO: XX XXX XXX vyčísliteľnú škodu krádežou nespôsobili, poškodením oplotenia rampy spôsobili škodu vo výške 112,- eur,

2/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obžalovaným ml. D. E. dňa 22. marca 2013 v čase asi o 21.12 hodine vnikli do skladu živočíšneho odpadu na rampe pre príjem tovaru v zadnej oplotenej časti prevádzky XXX spoločnosti T. s.r.o. nachádzajúcej sa v priestoroch Z. H. na F.. J. XXXX vo Zvolene tak, že preskočili bránu oploteného areálu, pákovými kliešťami prestrihli visiacu zámku na sklade a vošli do vnútra odkiaľ odcudzili z neuzamknutého mraziaceho boxu rôzne mäsové výrobky, polotovary a syry po dátume spotreby určené na likvidáciu v účtovnej hodnote 250,- €, ale bez reálnej hodnoty, čím spoločnosti T. s.r.o. so sídlom Bajkalská XX/A, 821 02 Bratislava 29, IČO: XX XXX XXX spôsobili škodu odcudzením vo výške 250,- € a poškodením visiacej zámky vo výške 3,- €,

3/ následne dňa 22. marca 2013 v čase asi o 23.28 hodine vnikli s obžalovaným ml. D. E. do oplotených priestorov rampy na príjem tovaru v zadnej časti Z. P. na U. ulici X vo Zvolene tak, že pákovými kliešťami prestrihli kovové oplotenie medzi lisovacími kontajnermi a cez takto vzniknutý otvor vošli do vnútra, odkiaľ z kontajnera pre živočíšny odpad odcudzili rôzne mäsové výrobky, polotovary a syry po dátume spotreby určené na likvidáciu v účtovnej hodnote 157,57 €, ale bez reálnej hodnoty a následne prestrihli reťaz na plechovej skrini s použitými trubicami, odkiaľ nič neodcudzili, čím spoločnosti P. SR v.o.s. so sídlom Trnavská cesta XX/A, 831 04 Bratislava, IČO: XX XXX XXX spôsobili škodu odcudzením vo výške 157,57 a škodu poškodením oplotenia vo výške 600,47 €,

4/ dňa 27. marca 2013 v čase asi o 18.45 hodine v priestoroch obchodného domu Q. na Z. ulici vo Zvolene odcudzil 2 ks čokoládovú napolitánku v hodnote 1,06 €, 2 ks čokolády Orion v hodnote 3,78 €, 500g údené lahôdkové karé v hodnote 4,59 €, 0,356 kg bravčovej krkovičky v hodnote 1,74 €, 1,07 kg údené lahôdkové karé v hodnote 5,98 €, 0,364 kg bravčovej krkovičky v hodnote 1,78 €, maxi kurča chladené v hodnote 6,38 €, 2 ks kurča chladené v hodnote 9,23 € tak, že tovar vložil do nákupného košíka, pri samoobslužnej pokladni tovar nablokoval, pričom nemal dostatočnú finančnú hotovosť a s nákupným košíkom sa vzdialil od pokladne, kde za pokladničnou zónou bol zastavený pracovníkom bezpečnostnej služby, čím spoločnosti Q. J., a.s. so sídlom P. F. X/A, Bratislava, IČO: XX XXX XXX spôsobil škodu vo výške 34,54 €,

5/ dňa 4. apríla 2013 v čase od 22.00 hodiny do 23.00 hodiny vnikol do oplotených priestorov rampy na príjem tovaru v zadnej časti Z. P. na ulici U. X vo Zvolene tak, že preliezol medzerou medzi oplotením a strechou a z priestorov kontajnera na živočíšny odpad III. kategórie odcudzil rôzne mäsové výrobky, polotovary a syry určené na likvidáciu, čím spoločnosti P. v.o.s. so sídlom Q. cesta XX/A, 831 04 Bratislava, IČO: XX XXX XXX spôsobil škodu odcudzením vo výške účtovnej hodnoty tovaru 47,59 €,

6/ dňa 9. apríla 2013 v čase o 00.58 hodine vnikol do oplotených priestorov rampy na príjem tovaru v zadnej časti Z. P. na ulici U. 2 vo Zvolene tak, že preliezol medzerou medzi oplotením a strechou a z priestorov kontajnera na živočíšny odpad III. kategórie odcudzil rôzne mäsové výrobky, polotovary a syry určené na likvidáciu, čím spoločnosti P. v.o.s. so sídlom Q. cesta XX/A, 831 04 Bratislava, IČO: XX XXX XXX spôsobil škodu odcudzením vo výške účtovnej hodnoty tovaru 64,42 €,

7/ dňa 17. apríla 2013 v čase okolo 04.16 hod. vo Zvolene na Z. ulici XXXX/X, v priestoroch Hypermarketu Q., okres Zvolen, odcudzil tovar, a to dobíjacie kupóny T-Mobile v hodnote 12,- €, 1 ks Prima kartu Orange v hodnote 15,- €, 1 ks Tesco mobile v hodnote 10,- €, 1 ks O2 v hodnote 8,- €, spolu v hodnote 45,- € tak, že si ich vložil do vrečka svojej bundy, ktorú mal oblečenú na sebe, následne s týmto tovarom prešiel cez pokladňu bez zaplatenia, kde bol za pokladničnou zónou kontrolovaný

pracovníkom SBS H. W., nar. XX. I. XXXX, trvale bytom W., J. XXXX/X, ktorý ho vyzval na vydanie uvedeného odcudzeného tovaru, čím spôsobil spoločnosti Q. SR, a.s. P., Bratislava, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 45,- € s tým, že tovar bol nepoškodený vrátený do predaja,

pričom R. P. sa konania dopustil napriek tomu, že rozhodnutím Obvodného úradu v Prievidzi, odboru všeobecnej vnútornej správy číslo ObU-PD-OVVS-2011/03512 z 28. mája 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2. júla 2012 mu bola za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení uložená pokuta,

a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 1 T 88/2010 z 16. januára 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. januára 2012 bolo po uznaní viny z pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné upustené od uloženia súhrnného trestu,

a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín, č. k. 1 T 140/2009 z 9. augusta 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. januára 2012 bolo po uznaní viny za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu.

Okresný súd konanie obvineného R. P. právne posúdil v bodoch 1 až 7 rozsudku ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. z toho v bodoch 1 až 3 rozsudku formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bode 1 rozsudku v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a v bodoch 1 až 7 rozsudku aj ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., z toho v bodoch 1 až 3 rozsudku formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Okresný súd Zvolen obvinenému R. P. za to uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, 3 Tr. zák. úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks kovová pílka na železo bez rúčky.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát - Slovenská republika.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného - spoločnosť I. S. Slovakia, k.s., Ivanská cesta XX, Bratislava, IČO: XX XXX XXX odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený R. P. a odsúdený ml. D. E., nar. XX. D. XXXX, trvale bytom W., C. U. XXX/XX povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným:

- T. s.r.o., so sídlom Bajkalská XX/A, 821 02 Bratislava 29, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 3,- €,
- P. SR v.o.s. so sídlom Trnavská cesta XX/A, 831 04 Bratislava, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 600,47 €.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor podaním došlým na okresný súd 9. februára 2016 (č.l. 211). Prokurátor uviedol, že odvolanie podáva z dôvodu, že pokiaľ prvostupňový súd ukladal spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., mal okrem rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2 T 21/2015 zo 17. apríla 2015 zrušiť aj trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1 T 3/2014 z 23. januára 2014 a tiež trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0 T 48/2013 z 18. apríla 2013 s poukazom na ustanovenie § 41 ods. 3 Tr. zák. o ukladaní spoločného trestu.

Na základe podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí dňa 26. januára 2017, sp. zn. 2To/38/2016 rozsudkom, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3 T 95/2013 z 27. januára 2016 v

celom rozsahu. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného R. P., nar. X. I. XXXX vo W., vinným z bodov 1 až 7 napadnutého rozsudku pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., z toho v bodoch 1., 2., 3. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bode 1 aj v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a v bodoch 1 až 7 rozsudku z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. v bodoch 1 až 3 rozsudku formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku, pričom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výroky o vine, ako aj o treste u obvineného R. P. z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1 T 3/2014 z 23. januára 2014, trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2 T 105/2013 z 25. júna 2013, z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T 48/2013 z 18. apríla 2013 a z rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2 T 21/2015 zo 17. apríla 2015.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia spoločného trestu vzhľadom k tomu, že má za to, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2 T 21/2015 zo 17. apríla 2015, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Ostatné výroky z rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3 T 95/2013 z 27. januára 2016, a to výrok o treste prepadnutia veci, ako aj výrok o náhrade škody zostávajú nezmenené.

Odpis rozhodnutia krajského súdu bol doručovaný obvinenému, ktorý nebol zastihnutý a následne bola zásielka uložená na pošte do 14. marca 2017, a potom vrátená okresnému súdu dňa 17. marca 2017, pričom prokurátor si odpis rozhodnutia prevzal 24. februára 2017 a rozhodnutie prevzali aj ostatné strany trestného konania (č.l. 246).

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. januára 2017, sp. zn. 2To/38/2016, podal Generálny prokurátor Slovenskej republiky dňa 12. júna 2017 dovolanie (č.l. 251-256). Dovolanie oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky v rámci svojho dovolania uviedol, že s rozhodnutím krajského súdu sa nemožno stotožniť, nakoľko krajský súd rozhodol v rozpore so zákonom, pričom jeho výrok je nepreskúmateľný. Krajský súd na verejnom zasadnutí dňa 26. januára 2017 podľa § 171 ods. 1 a 2 Tr. por. vyhlásil rozsudok v čiastočne citovanom znení: „pričom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušuje výroky o vine ako aj o treste u obžalovaného R. P. z trestného rozkazu okresného súdu, sp. zn. 1T 3/2014 z 23. januára 2014, aj z trestného rozkazu okresného súdu 2T 105/2013 z 25. júna 2013, z trestného rozkazu okresného súdu, sp. zn. 0T 48/2013 a z rozsudku okresného súdu, sp. zn. 2T 21/2015 zo 17. apríla 2015“.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. por. krajský súd vypracoval rozsudok písomne, ktorý nie je v zhode s obsahom rozsudku tak ako bol vyhlásený, nakoľko v písomnom vyhotovení rozsudku krajský súd v rozpore s vyhláseným rozsudkom za slová „a z rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T 21/2015 zo 17. apríla 2015.“ doplnil vetu „Len výrok o vine, výrok o uloženom treste ponecháva nezmenený.“ Z vyhláseného rozsudku pritom nevyplýva, že by krajský súd ponechal nezmenený výrok o uloženom treste z rozsudku okresného súdu, sp. zn. 2T 21/2015 zo 17. apríla 2015, práve naopak, z vyhláseného rozsudku je zrejmé, že krajský súd zrušil výrok o vine, ako aj výroky o treste uvedené v rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 21/2015 zo 17. apríla 2015. Podľa vyhláseného rozsudku teda krajský súd zrušil všetky skoršie výroky o vine ako aj výroky o treste a následne síce rozhodol o vine obvineného, avšak opomenul rozhodnúť o treste, keď chybné poukázal na iný právoplatne uložený trest, ktorý sám zrušil.

Podľa prokurátora mal krajský súd podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušiť skoršie výroky o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, ako aj všetky súvisiace výroky o trestoch tak, ako sa toho domáhal okresný prokurátor Okresnej prokuratúry

Zvolen v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle § 321 ods. 2 Tr. por. Podľa uvedeného ustanovenia mal krajský súd zrušiť skoršie výroky o vine, čo aj urobil, avšak súčasne mal zrušiť aj celý výrok o treste, čo však neurobil, čím postupoval v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho v prípade obvineného R. P. existuje právoplatné rozhodnutie o vine, avšak absentuje rozhodnutie o treste, a to napriek skutočnosti, že obvinený takmer celý trest vykonal. Keďže krajský súd rozhodol o zrušení celého rozsudku okresného súdu, sp. zn. 3T 95/2013, nemohol následne rozhodnúť, že určité časti výroku toho istého rozsudku zostanú nezmenené.

Ďalej prokurátor uviedol, že odôvodnenie krajského súdu pri použití ustanovenia § 44 Tr. zák. neobstojí z dôvodu, že uvedené ustanovenie možno použiť len pri ukladaní súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu, pričom uvedený postup nie je možné aplikovať v prípade, ak bol zrušený výrok o vine - v takom prípade musí dôjsť aj k zrušeniu výroku o treste a následne má súd povinnosť rozhodnúť o treste, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa prokurátora došlo v prípade obvineného k zásadnému ovplyvneniu jeho postavenia, keďže vykonal časť trestu, ktorý ku dňu podania dovolania nebol uložený, pričom postavenie obvineného ovplyvnila aj tá skutočnosť, že neexistuje právoplatné rozhodnutie o náhrade škody a rozhodnutie týkajúce sa trestu prepadnutia veci. Preto má prokurátor za to, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 2To/38/2016 z 26. januára 2017 je založený na nesprávnom použití ustanovení § 41 ods. 3, § 44 Tr. zák., § 172 Tr. por. a § 321 ods. 2 Tr. por.

Vzhľadom na vyššie uvedené Generálny prokurátor Slovenskej republiky navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

1. podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2To/38/2016 z 26. januára 2017 bol porušený zákon v ustanoveniach § 41 ods. 3, § 44 Tr. zák. a § 172 ods. 1, § 321 ods. 2 Tr. por. v prospech obvineného R. P.,
2. podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok krajského súdu sp. zn. 2To/38/2016 z 26. januára 2017 a
3. podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný súd Zvolen v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté (č.l. 257).

K dovolaniu generálneho prokurátora sa do konania verejného zasadnutia žiadna zo strán nevyjadřila.

V dôsledku podaného dovolania bol spisový materiál predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, kde došiel 6. októbra 2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po preskúmaní predloženého spisového materiálu a obsahu podaného dovolania podľa § 383 Tr. por. nariadil vo veci verejné zasadnutie, nakoľko dospel k záveru, že boli splnené zákonom predpokladané formálno-právne podmienky na jeho podanie .

Na verejné zasadnutie dovolacieho súdu sa obvinený R. P. nedostavil, pričom upovedomenie o termíne verejného zasadnutia bolo obvinenému zaslané na adresu, ktorú uviedol súdu prvého stupňa na doručovanie písomností. Zásielka sa vrátila nedoručená s poznámkou doručovateľa, že adresát je neznámy. Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia sa nepodarilo doručiť ani prostredníctvom príslušného oddelenia polície. Obhajca obvineného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa mu nepodarilo s obvineným spojiť.

Nakoľko boli v posudzovanej veci splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 293 ods. 4 Tr. por., verejné zasadnutie o dovolaní sa vykonal v neprítomnosti obvineného.

Zástupkyňa generálneho prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že sa stotožňuje s podaným

dovolaním a navrhla dovolaniu vyhovieť v celom rozsahu.

Obhajca obvineného na verejnom zasadnutí navrhol dovolanie generálneho prokurátora podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí senát najvyššieho súdu v zmysle § 384 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 a § 374, ktoré sú uvedené v dovolaní a dospel k záveru, že v posudzovanej veci sú dané dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 <., vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolací súd uvádza, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie umožňuje oprávneným osobám podľa § 369 Trestného poriadku namietat' porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v zmysle dovolacích dôvodov, avšak námietky vzťahujúce sa iba k skutkovým zisteniam nie sú prípustným dôvodom na podanie dovolania.

Dovolanie je možné podať proti právoplatnému rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, pričom nie je prostriedkom na revíziu skutkových zistení, ustálených okresným a krajským súdom, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Nedostatky napadnutého rozhodnutia generálny prokurátor Slovenskej republiky uplatňoval v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolací súd sa v plnej miere stotožňuje s názorom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, uvedenom v jeho dovolaní (č.l. 251-256) podľa ktorého došlo v prípade obvineného k zásadnému ovplyvneniu jeho postavenia, keďže obvinený vykonal časť trestu, ktorý ku dňu podania dovolania nebol

uložený, pričom postavenie obvineného ovplyvnila aj tá skutočnosť, že neexistuje právoplatné rozhodnutie o náhrade škody a rozhodnutie týkajúce sa trestu prepadnutia veci. Preto aj podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok krajského súdu sp. zn. 2To/38/2016 z 26. januára 2017 je založený na nesprávnom použití ustanovení § 41 ods. 3, § 44 Tr. zák., § 172 Tr. por. a § 321 ods. 2 Tr. por.

Krajský súd v Banskej Bystrici taktiež pochybil, keď v zmysle § 321 ods. 2 Tr. por. mal zrušiť skoršie výroky o vine, čo aj urobil, avšak súčasne mal zrušiť aj celý výrok o treste, čo však neurobil, čím postupoval v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho prišlo k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., keďže krajský súd rozhodol o zrušení celého rozsudku okresného súdu, sp. zn. 3T 95/2013, nemohol následne rozhodnúť, že určité časti výroku toho istého rozsudku zostanú nezmenené, pretože na základe tohto ustanovenia je odvolací súd povinný zrušiť celý výrok o treste vtedy, keď ruší, čo aj len čiastočne výrok o vine.

Je potrebné poukázať aj na skutočnosť, ktorá vyplýva z predkladacej správy Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3 T 95/2013 (č.l. 212), že Krajskému súdu v Banskej Bystrici neboli spočiatku predložené všetky spisy súvisiace s konaním obvineného, nakoľko ani na verejných zasadnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2To/38/2016 konaných v dňoch 12. mája 2016 a 2. júna 2016 neboli oboznámené, ale až pokynom z 24. januára 2017 boli ostatné spisy, a to: 2T 21/2015, 1T 3/14 a 0T 48/13 vyžiadané od okresného súdu a zaslané krajskému súdu dňa 25. januára 2017 za účelom rozhodnutia o podanom odvolaní okresného prokurátora, pričom spis sp. zn. 2T 105/2013 ani nebol vyžiadaný.

Zo zápisnice z verejného zasadnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. januára 2017, sp. zn. 2To/38/2016 (č.l. 234) je zrejmé, že došlo k porušeniu zákona, nakoľko výrok rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici v zmysle danej zápisnice nie je totožný s písomným vyhotovením predmetného rozsudku (č.l. 238-246), nakoľko v písomnom vyhotovení je do výroku rozsudku doplnená veta: „Len výrok o vine, výrok o uloženom treste ponecháva nezmenený.“, pričom z vyhláseného rozsudku pritom nevyplýva, že by krajský súd ponechal nezmenený výrok o uloženom treste z rozsudku okresného súdu, sp. zn. 2T 21/2015 zo 17. apríla 2015, práve naopak, z vyhláseného rozsudku je zrejmé, že krajský súd zrušil výrok o vine ako aj výroky o treste uvedené v rozsudku okresného súdu sp. zn. 2T 21/2015 zo 17. apríla 2015. Podľa vyhláseného rozsudku teda krajský súd zrušil všetky skoršie výroky o vine ako aj výroky o treste a následne síce rozhodol o vine obvineného, avšak opomenul rozhodnúť o treste, keď chybné poukázal na iný právoplatne uložený trest, ktorý sám zrušil, čím nastal rozpor s ustanovením § 41 ods. 3 Tr. por., ako aj s ustanovením § 172 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého vyhotovenie rozsudku musí byť v zhode s obsahom rozsudku tak, ako bol vyhlásený, a to tak pokiaľ ide o výrok rozsudku, ako aj odôvodnenie uvedené pri vyhlasovaní rozsudku a poučenie o opravnom prostriedku.

Čo sa týka použitia § 44 Tr. zák., tak tu krajský súd taktiež pochybil, nakoľko aplikáciu uvedeného ustanovenia nie je možné použiť vo veci obvineného, ak bol zrušený výrok o vine, nakoľko v danom prípade musí prísť aj k zrušeniu výroku o treste, a potom musí súd rozhodnúť o treste, ktorý nesmie byť miernejší ako trest, ktorý bol uložený skorším rozsudkom, čo sa v prípade obvineného nestalo, a preto došlo konaním krajského súdu k chybnnej aplikácii uvedeného ustanovenia, čo bude potrebné napraviť v rámci opätovného prejednania.

S poukázaním na vyššie uvedené dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. bol podľa dovolacieho súdu naplnený, a preto dovolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu vec opätovne prejednať a uložiť trest a spôsob jeho výkonu obvinenému R. P. tak, aby zodpovedal dotknutým ustanoveniam Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.